

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri Theologi, Institvtiones Morales

In Qvibus Vnivers[a]e Qvaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1616

6. De consecratione Cœmeterij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14007

CAP. VI.

De Consecratione Cœmeterij.

Sicut Ecclesiæ consecrantur, ut in ea oretur, res diuina fiat & ministrantur Ecclesiastica Sacramenta: sic etiam Cœmeterium consecratur, ut in eo Christiani sepeliuntur. Olim enim non in ecclesijs sed in cœmeterijs sepeliebantur. Vnde Romæ extant multa Cœmeteria consecrata ad sepulturam Christianorum.

Cœmeterium nomen est Græcum, teste Athenæo lib. 4. cap. 5. Domus in qua hospites dormire, & requiescere solebant, à Cretensibus Cœmeterium vocabatur: in nouo testamento, dormite mortui dicuntur. *Ioan. 11. 2. Thissal. cap. 4.* quia sint resurrecturi, & iterum victuri. Vnde Christiani principio nascentis euangelicæ ecclesiæ cœmeteria appellarunt loca, in quibus credentes, siue fideles sepeliebantur quasi dormitoria, in quibus requiescerent suo tempore resurrecturi. Olim Episcopi, & ceteri Clerici, ac Christiani in Cœmeterijs conuentus faciebant, psalmos cantabant, preces ad Deum fundebant. *Clem. lib. 6. Constit. cap. 29. Athan. in Apologia sua. Calliod. lib. 5. hist. Tripart. c. 3.* cœmeterium pro Oratorio accipit.

Imperatores Ethnicis Christianos à cœmeterijs arcebant, cum eos persequerentur: restituebant vero illis cœmeteria, cum persecutionem remittebant. *Euseb. lib. 6. cap. 13. lib. 7. cap. 11. lib. 9. c. 2.*

Item cœmeteria in oppidis, & extra oppida extruebantur, & muris cingebantur, ut constat ex cœmeterijs vrbis Romæ.

Cautum erat, ne in ecclesia mortui sepelirentur, sed in cœmeterijs, & quibus. c. nullus. c. precipiendum. 13. q. 2. ex concilio Triburense, Namasense, & Vasoense.

Imperatoribus, Regibus & Principibus, datum est cursu temporis, ut intra ecclesiam sepelirentur: nam etiam illi principio extra ecclesiam sepeliri solebant, ut constat ex *Chrysost. hom. 66. ad populum Antiochenum, Nicephor. lib. 14. cap. 38.*

Primo queritur, An cœmeterium consecrari debeat, & à quo? Debet consecrari, & non nisi ab Episcopo proprio, vel ab alieno, ex consensu tamen proprio, non aliter: alioqui si ab episcopo consecratum non sit, non est locus idoneus & legitimus, hoc est, religiosus & sacer ad sepulturam Christianorum. Et sicut ecclesia aliquando non consecratur, sed benedicitur ab episcopo, & deputatur ad diuina: sic etiam cœmeterium potest ab episcopo benedici tantum, & ad sepulturam mortuorum destinari.

Secundo queritur, Quor & quibus modis cœmeterium polluitur? Polluitur totidem eisdem, quor, & quibus ecclesia, & præterea speciatim polluitur, polluta ecclesia, si est illi cœmeterium contiguum, *cap. 1. de consec. Eccles. in 6.* Sic quoque interdicta ecclesia, interdictum etiam cœmeterium illi coniunctum. *Si ciuita. de sent. excommunic. in 6.* non tamen polluitur ecclesia cœmeterio polluto, quamuis illi contigua. *c. 1. de consec. Eccles. citato.* At si cœmeterium non sit ecclesiæ coniunctum, non polluitur, quamuis violetur ecclesia, illud enim ut pro polluto habeatur, necesse est, ut forsium per se violetur. *cap. 1. de consec. eccles. prædicto.*

Tertio queritur, Quid dicendum, si duo cœmeteria fuerint ita sibi vicina, ut inter ea solum sit medius vnus paries, an vno eorum polluto alterum pollutum censetur? Minime, etiam si in pariete sit porta, per quam ex vno ad alterum transeat: quia reuera sunt duo cœmeteria, quæ pariete diuiduntur. *Doctores in cap. 1. de consec. eccles. in sexto.*

Quid si in porta illa fiat humani sanguinis vel feminis effusio, tunc cœmeteria polluta habentur? Respondet Gemin. in cap. 1. de consec. eccles. in sexto. distinguendo. Si porta est vni eorum vicinior, illud tantum cœmeterium pollutum censetur: si vero porta sit in medio eorum, illud pro polluto habetur, cuius causa paries, & porta facta est: argumento sumpto ex *l. c. si non sunt, ff. de auro, & argento*

lega. vbi dicitur: *Speltamus, quæ res cuius rei ornanda causa fuerit adhibita, non quæ sit pretiosior.* Si autem dubitatur, cuius causa sit paries extractus, videtur principaliter factus, ut duo sint cœmeteria: ac proinde vtrumque pollutum est, quia tunc porta in pariete adhibita, causa vtriusque facta videtur esse.

Quarto queritur, Quomodo & à quo cœmeterium pollutum sit reconciliandum? Respondeo, eodem modo reconciliari debere, quo reconciliatur ecclesia per episcopum aspersione aquæ per ipsam solemniter sacratæ: si vero sit tantummodo benedictum ab episcopo, reconciliatur per simplicem sacerdotem, & aspersionem aquæ lustralis, hoc est, per presbyterum benedictæ.

Quinto queritur, An quando cœmeterium consecrandum, vel reconciliandum est, corpora excommunicatorum, vel Paganorum, siue eorum, qui cum baptizati non essent, sunt ibi sepulti, sint extra cœmeterium eicienda? Respondeo, si discerni queant à corporibus Christianorum, eicienda esse: nec tamen fidelium corpora, quamuis in cœmeterio sepulta, ab excommunicatis, vel Schismaticis, vel Paganis, exhumanda sunt, *c. A nobis, de Sacramentis non iterandis.*

CAP. VII.

De Consecratione Calicis, vel Patenæ.

DE hac re egi in 1. part. lib. 10. cap. 28. quatenus Calix, & Patena requiruntur ad Missæ sacrificium faciendum. Præsentis loco agam paulo plenius, & clarius, & præcise de consecratione Calicis, quatenus est quedam res ecclesiæ.

Primo queritur, An calix consecrari debeat, & à quo? Respondeo, consecrari debere, & non nisi per episcopum proprium loci, vel alienum, consensu proprio. Consecratur autem vñctione Chrismatis in exteriori superficie adhibita.

Secundo queritur, An Abbates, & Priores, qui vtuntur insignibus episcopalibus, & iurisdictionem episcopalem habent, possunt calices consecrare? Card. in *Clem. Astendentes, de statu Regular. §. statumus*, sentit posse, non quidem iure, sed consuetudine. At Geminian. Francus, Anchar. & Glossa in *c. Abbates, loco citato*, censent non posse iure, vel consuetudine, quia talis consecratio est Ordinis episcopalis, non iurisdictionis, At ea, quæ Ordinis episcopalis sunt, nequeunt alijs competere, etiam præscriptione, vel consuetudine, sed tantum privilegio Romani Pontificis. Nihilominus vera est prima sententia, quando talis consuetudo est iure communi approbata, vel Romani Pontificis tacito consensu permixta: secus non item: quoniam ea, quæ sunt Ordinis episcopalis, ex iure Canonico, siue diuino, nequeunt consuetudine alijs, quam episcopis conuenire, nisi eam consuetudinem, vel ius commune comprobeat, vel Rom. Pont. permittat.

Tertio queritur, An calix argenteus, & consecratus, si in auretur, hoc est, auto tegatur, amittat consecrationis formam? Ioannes Selua de beneficiis, part. 1. quest. 5. nu. 99. censet non amittere, quia alioqui dicendum quoque esset, formam consecrationis perire ecclesiæ consecratæ, eo ipso, quo parietes dealbantur, aut picturis ornantur: quamuis, inquit, honestum esset, ut calix sic inauratus, aqua exorcizata, siue lustrali lauaretur, propter pollutorum manuum contractum, & propter materiam profanæ additionem.

Ex altera parte videtur calix factus esse profanus: nam qui mutat, vel addit materiam, nouum opus videtur facere. *l. 1. §. Opus nouum, ff. de operis nouis nunciatione.* Item, quia consecrationis forma desinere videtur, noua superficie inducta: certe si calix esset argenteus, & consecratus, & traderetur aurifici inaurandus, deberet prius tot ictibus perenti, ut consecrationis forma simul in totum periret

qua